

Arbejdstidens Længde for saavel Postekspedienter som Postassistenter og Postbude, for hvilke sidstnævnte der i øvrigt i København af Administrationen ogsaa hidtil var regnet efter lignende Principper. Disse Regler ere saalydende:

„Postekspedienter og Postassistenter. For disse Funktionærers Vedkommende vil der ved den daglige Tjenestetids Fastsættelse være at tage Hensyn til samtlige i Betragtning kommende Omstændigheder, derunder hvorvidt den Tjeneste, som den paagældende væsentligst er henvist til at udføre, efter et almindeligt Skøn maa henregnes til Tjeneste af lettere eller af mere anstrengende eller forceret Art, og skal man herved kun udtale, at man tænker sig Arbejdstiden — iberegnet den gennemsnitlige maanedlige Tjenestetid paa Søndage — fastsat til ca. 55 Timer ugentlig ved Tjeneste af førstnævnte Art og ca. 50 Timer ugentlig ved Tjeneste af sidstnævnte Art. Det bemærkes udtrykkelig, at disse Timeantal kun betragtes som angivende det under almindelige Forhold normale ugentlige Timeantal, men at det, hvor Forholdene selv i en længere Periode eller under indtrædende ekstraordinære Forhold kræve det, fremdeles maa være enhver Tjenestemands Pligt at arbejde saa længe, som Forretningerne kræve det.

Postbude. For disses Vedkommende gælder ligeledes, at den daglige Arbejdstid vil være at fastsætte under Hensyn til Arbejds Art, og vil man herved gaa ud fra, at Arbejdstiden — iberegnet den gennemsnitlige maanedlige Tjenestetid paa Søndage — bør fastsættes til ca. 60 Timer ugentlig ved Tjeneste af lettere Art og til ca. 55 Timer ugentlig ved Tjeneste af mere anstrengende eller forceret Art.

De foran fremsatte Bemærkninger om længere Tjeneste under visse Forhold gælde ligeledes for Postbudene.“

(Officielle Meddelelser Nr. 41/1907).

Med Hensyn til de Personaleforøgelses, som ere foreslaaede paa det Rigsdagen nu foreliggende Finanslovsforslag, maa det forøvrigt bemærkes, at de kun for Postbudenes Vedkommende kunne kaldes betydelige, idet Forøgelsen af Postekspedienternes Tal temmelig nøje svarer til, hvad Tilvæksten i Forretningerne i de foregaaende Aar almindeligvis har krævet, og det samme gælder for Postassistenternes Vedkommende, idet man ved Bedømmelsen af Forøgelsen af deres Tal i Modsætning til Forøgelsen i tidligere Aar maa tage Hensyn til, at 26 af de foreslaaede ny Assistenters ere bestemte for de 26 Postekspeditioner, som foreslaas omdannede til Postkontorer, samt at 6 Assistenters ere foreslaaede under Hensyn til den ved fornævnte Kontorholdslov hidførte betydelige Udvidelse af det statsansatte Personale som nødvendige til Udsendelse som Stedfortrædere i Sygdomstilfælde. Forøgelsen for sidstnævnte tvende Arter Tjenestemænds Vedkommende maa derfor betegnes som normal.

Derimod er den foreslaaede Forøgelse for Postbudenes Vedkommende større end sædvanlig, men dette gælder i omtrent lige saa høj Grad for Provinsposthusenes Vedkommende som for København og skyldes, som Anmærkningerne vise, i overvejende Grad Hensynet til det stigende Arbejde, medens den kun i enkelte Tilfælde er motiveret ved Ønsket om at opnaa en Forkortelse af Arbejdstiden. Det er imidlertid indlysende, at Arbejdstiden, f. Eks. for Omdelingsbudenes Vedkommende, efterhaanden maa gaa i Vejret, naar Omdelingskredsens Størrelse ikke formindskes, medens Forsendelsernes Antal stadig forøges, om end man selvfølgelig ikke kan hævde, at Arbejdsstyrken skal forøges efter samme Procent, som Stigningen i Forsendelsernes Antal er vokset.

Dette Forhold kommer stærkest frem i de større Byer og særlig i Hovedstaden, hvor det atter viser sig stærkest i den indre By.

Tallet paa de omdelte Brevforsendelser er her steget

fra 14,885,000.....	i Finansaaret 1899—1900
til 20,399,000.....	— 1906—07

altsaa med ca. 37 pCt., medens ingen Forøgelse af Brevbærerstyrken har fundet Sted indenfor samme Tidsrum i den indre By.